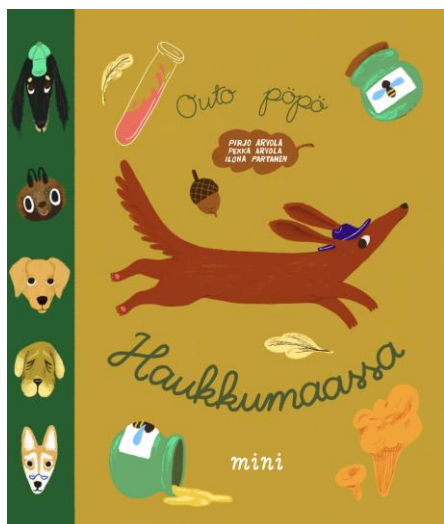

Pirjo Arvola & Pekka Arvola: Outo pöpö Haukkumaassa

Pirjo Arvola & Pekka Arvola: Outo pöpö Haukkumaassa. Kuvitus Ilona Partanen. Espoo: Mini Kustannus Oy, 2023.

Teksti: Tuuli Jokivartio-Toivonen

Kun pandemia uhkaa Haukkumaata

Sarjan kahdesta aiemmasta teoksesta *Liikaa herkkuja Haukkumaassa* ja *Houkuttaja häiritsee Lammasmaata* tuttu neuvokas etsivämäyräkoira Väiski Mäyris ratkoo tällä kertaa oudon pöpön mysteeriä. Kertomuksen takana ovat erityisnuorisonohjaaja, kirjastonhoitaja ja kirjallisuusterapeutti Pirjo Arvola ja teologian maisteri Pekka Arvola. Heidän tekstinsä on ajankohtainen, hauska ja opettavainen. Haukkumaan hahmot ovat juuri sopivan neuvokkaita, hullunkurisia ja tunteisiin vetoavia. Kerronta on sujuvaa ja oikeakielistä, mutta ei liian vaikeaa eikä turhan yksinkertaista. Ilona Partanen värikäs ja humoristisesti toteutettu kuvitus tukee ja elävöittää tarinaa onnistuneesti.

Haukkumaa-sarjan kolmannessa osassa kirjan tekijät tarttuvat lähimenneisyydestä nousevaan tärkeään teemaan, nimittäin pöpöihin ja niiltä suojautumiseen ja laajemmin ajateltuna uhattuna olemisen kokemukseen ja sen sietämiseen. On hyvä, että joku ottaa tehtäväkseen selittää asian lapsille sadun keinoin. Vaikka Covid-pandemia maskeineen, rokotusohjelmineen ja

käsienpesuineen on taakse jäänyttä aikaa, pöpöjä tulee ja menee varmasti tulevaisuudessa, kuten myös niiltä suojautumisen tarpeita. Akuutissa tilanteessa me aikuiset keskityimme pitkälti haastavasta tilanteesta selviytymiseen ja pienimmät perheenjäsenet jäivät helposti sivustaseuraajan rooliin. He kuitenkin haluavat yleensä tietää, miksi joku asia pitää tehdä, eikä selitykseksi silloin riitä ”koska aikuiset niin sanovat”. Satukirjan avulla asian voi perustella ymmärrettävällä tavalla ja kaiken lisäksi vielä viihdyttävässä muodossa. Arvoloiden kirjan tapaiset teokset ovat hyväksi tueksi myös esimerkiksi piikkikammosta tai lääkäripelosta kärsiville lapsille.

Outo pöpö Haukkumaassa etenee perinteisen, hyväksi todetun kaavan mukaan. Yhteinen vastustaja, tällä kertaa outo pöpö, uhkaa kertomuksen päähenkilöitä, ja juoni perustuu vastustajan voittamiseen. Yksinkertaisesti ilmaistuna hyvä voittaa pahan, niin kuin kunnan sadussa kuuluukin. Arvoloiden luomat Haukkumaan asukkaat ovat mainioita ja ne puhuttelevat niin lapsia kuin aikuisiakin. Väiski Mäyriksen lähipiiriin kuuluvat muun muassa serkkupoika Kalle Karvatassu, Pyry-corgi, lääkärinä toimiva Hertta Rohtonen ja Haukkumaan viisas kylänvanhin Rauhantassu.

Olen pitänyt Haukkumaa-sarjan kirjoista kovasti ensimmäisen osan ilmestymisestä lähtien. Jäin pohtimaan, mikä tekee lastenkirjasta niin hyvän, että se erottuu näin selvästi edukseen. Asiaa tuntematta voisi kuvitella, että lastenkirjan kirjoittaminen on aika helppoa, mutta veikkaan, että niin se ei oikeasti ole. Lapset ovat lahjomattomia lukijoita, jota eivät pyydä aikuista lukemaan kirjaa yhä uudelleen, jos se ei oikeasti puhuttele, naurata ja esimerkiksi lohduta. Olennaista on myös se, että sadulla on jonkinlainen opetus ja että se tuottaa lukijalleen lisäarvoa, kuten uusia oivalluksia. Hyvän lastenkirjan hahmot ovat pieniin kuuntelijoihin vetoavia, mutta eivät heitä aliarvioivia. Kerronta on sujuvaa ja oikeakielistä, mutta ei liian vaikeaa eikä liian yksinkertaista. Huumorin on myös oltava lapsilukijoille sopivaa. Haukkumaa-sarjan kaikki kolme osaa ovat hyvin esimerkkejä onnistuneista lastenkirjoista, ja toivon kovasti jatko-osia näille mainioille tarinoille.

Tuuli Jokivartio-Toivonen on espoolainen kirjoittaja ja kirjallisuusterapiaohjaaja sekä sosiaalialan ammattilainen.